

Moortown Diary: Ted Hughes's Modern Georgic and Pastoral Elegy

ChaiyonTongsukkaeng¹

Abstract

Hughes's reinvention of the georgic tradition in *Moortown Diary*(1979) incorporates farming practice and hard labour in animal husbandry and the cultivation of the land which constitute his environmental awareness. His poetry of agriculture is engaged with birth and death, growth and decay, success and failure, the interactions between humans and animals along the changing seasons, with the necessity of human labour and custodianship. This paper considers Hughes's writing process as capturing the first-hand experience of farming and investigates the fresh capacity of free verse to follow animals and human beings' interactions with their environments in 'full rawness and immediacy'. Reading Hughes's poetry of farm work as a form of memorial in the elegiac convention reveals the poet's close and dynamic relationship with external nature (control and appropriation of the land and other creatures) in order to remember and mourn the deceased farming figure. I argue that Moortown farm is a mourning landscape that memorialises the dead; Hughes represents his father-in-law, Jack Orchard's heroic and physical labour in working with the earth, machines, and animals. In relation to the georgic convention and pastoral elegy, lamentation in the external environment unfolds the presence/absence of the land steward and the strong bond with his subjects (animals and the farmland).

¹ChaiyonTongsukkaeng (PhD English) is a lecturer of English at the Department of Western Languages and Linguistics, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University. His interests include English and American Literature, Ecocriticism and Literature of the Environment.

Moortown Diary: ขนบวรรณศิลป์กสิกรรมและบทกวีสำรวลท้องทุ่งในบทกวีของเท็ดฮิวส์

ชัยยนต์ ทองสุขแก้ง²

กวีนิพนธ์ชุด *Moortown Diary* (1979) ถือเป็นการสร้างสรรค์ขนบวรรณศิลป์จอร์จิก (Georgic) เพื่อรื้อฟื้นจินตนาการกสิกรรมในบริบทใหม่โดยผนวกเอาการเกษตรและแรงงานในการปศุสัตว์นำเสนอในบทกวี การพลิกฟื้นผืนดินเพื่อการเพาะปลูกในงานวรรณกรรมสะท้อนมุมมองความสัมพันธ์ของมนุษย์กับธรรมชาติและสำนึกต่อสิ่งแวดล้อม บทกวีแห่งเกษตรกรรมนี้พิจารณาการเกิดและการตาย การเติบโตและเสื่อมสลาย ตลอดจนการเลี้ยงสัตว์ทั้งที่ประสบผลสำเร็จและล้มเหลวที่แสดงความสัมพันธ์ของมนุษย์และสัตว์แบบต่างตอบแทนตลอดวัฏจักรฤดูกาลโดยอาศัยความอุตสาหะของชาวไร่ผู้ดูแลเอาใจใส่ปศุสัตว์นั้น บทความนี้มุ่งพิจารณากระบวนการเขียนอันถ่ายทอดประสบการณ์ตรงจากการเกษตรและศึกษารูปแบบกลอนเปล่าที่นำเสนอปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์และสัตว์ผ่านการช่วยเหลือ การควบคุมและการอภิบาลสัตว์เลี้ยงเหล่านั้น ในส่วนที่สองพิจารณาบทกวีชุดนี้โดยอาศัยขนบบทกวีสำรวลท้องทุ่งอาลัยผู้วายชนม์ *Pastoral elegy* ซึ่งสะท้อนให้เห็นการใช้งานวรรณศิลป์ในฐานะการสร้าง “อนุสรณ์” แห่งการทรมานเอาใจใส่และความสัมพันธ์อันแนบแน่นระหว่างมนุษย์กับธรรมชาติ (การควบคุม และการใช้ประโยชน์จากสัตว์และผืนดินผ่านกสิกรรม) บทกวีชุดนี้อุทิศให้แก่แจค ออร์ชาร์ด (Jack Orchard) บิดาของภรรยาผู้เขียน ผู้เป็นแรงบันดาลใจ ผู้อุตสาหะในการพลิกฟื้นดิน งานเขียนร่วมสมัยดังกล่าวแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการอาลัยต่อชาวไร่ผู้อุตสาหะและความผูกพันกับท้องนาท้องไร่และปศุสัตว์เหล่านั้น

²อ.ดร.ชัยยนต์ ทองสุขแก้ง เป็นอาจารย์สาขาภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตกและภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความสนใจด้านวรรณกรรมอังกฤษและอเมริกัน วรรณกรรมวิจารณ์เชิงนิเวศและสิ่งแวดล้อม